

foregaaet her i Landet, bor det ærede Medlem i et Glashus, og det er ikke saa forunderligt, om han søger at faa de Projektiler, som blive rettede mod ham, til at gaa uden om dets Tag. Dette er derfor ogsaa, saa vidt jeg kan skønne efter de Ord, som her foreligge, den egentlige Bevæggrund til, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og muligvis ogsaa hans Meningsfæller have sluttet sig til os i denne Sag, at de føle, at de muligvis ikke kunde klare Situationen ude i Befolkningen, ude i Agitationen. Men derved bliver i Virkeligheden den Stilling, det ærede Medlem kommer til at indtage til selve Sagen, af den Beskaffenhed, at den indeholder en Modsigelse, og man skønner deraf, at i Virkeligheden vilde det ærede Medlem, naar han turde, helst stille sig fuldstændig paa Regeringens Side og betragte det hele som en Bagatel. Vi kunne jo i en vis Forstand gerne give det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds Ret i, at det kvantitativt er en Bagatel; naar vi sammenligne det med de Kameler, der ærede Medlem og hans Meningsfæller slugte den 1ste April 1894, hvor det drejede sig om 9 Aars Finansprovisorer paa 500—600 Millioner, er denne halve Million forsvindende, men kvalitativt kunne vi andre ikke se, at der er nogen væsentlig Forskel mellem, hvad der skete her, og hvad der skete tidligere i Provisorieaarene. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds er overordentlig glemksom over for, hvad der er foregaaet. Navnlig kan han efter de Udtalelser, her foreligge, ikke huske, at hans allierede i 1894 har udtalt sig i Retning af, at Højre havde sejret i Kampen. Det er ret mærkeligt, at det ærede Medlem ikke kan huske, at der er fremkommet Udtalelser i den Retning, og det saa meget mere, som han har det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) lige over for sig. Men dette ærede Medlem var skaansom nok til i Aftes at glide hen over det og ikke gøre opmærksom paa, hvorledes Forholdet var i den Henseende. Jeg kunde, uagtet jeg ikke antager, at andre ærede Medlemmer have glemt det, have Lyst til at minde det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds om, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds sagde den 2den April 1894, netop, da den store Begivenhed fandt Sted. Da sagde han: „Rent politisk set, ser jeg ikke rettere, end at det Parti, som jeg hører til, har sejret. Jeg ser ikke rettere, end at den Kamp, som er rejst fra først af mod

Folketingsparlamentarismen, er ført til en lykkelig Udgang. Jeg ser ikke rettere, end at gennem alle de Forhandlinger, som her ere førte, er Landstingets Ligeberettigelse, ogsaa i finansielle Sager, fuldtud anerkendt . . . at Kronens Ret til . . . at angive den Vej, den Retning, som Bevægelsen politisk skal gaa i, ikke kan omstødes. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at man politisk set har opnaaet, hvad man kunde vente, ja, jeg vil endogsaa sige: mere end man kunde vente.“ Det have vi andre ikke glemt.

Og der er mange andre Udtalelser, som ere komne frem vedrørende denne Sag. Jeg kunde blandt andet minde om de Udtalelser, der kom frem den Gang, man holdt Fæst for General Bahnsen her i Kjøbenhavn, den Gang han gik af som Minister. Jeg kunde minde om mange Udtalelser, som kom frem ved Ministerskiftet i 1894, da „Nationaltidende“, „Berlingske Tidende“ og flere andre Blade søgte at godtgøre, at Ministeriet Estrup havde sejret over hele Linien . . . [*Dalsgaard*: De skal ikke tro alt, hvad De læser] . . . Jeg behøver slet ikke at tro alt, hvad jeg læser. Men naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds siger, han ikke mindes, der er fremkommet nogen Udtalelse om, hos hvem Sejren var, maa det alligevel erkendes, at det er en slem Fejltagelse. I det mindste maa Fejltagelsen bestaa i, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds ikke har fulgt med, hvad man jo ikke kan tænke om en saa fremragende Politiker, eller ogsaa har han glemt det.

Jeg ved, at det ærede Medlem fra Præstø Amt stadig kommer og peger paa, at vi skulle se paa Kendsgerningerne, at den Bedrift, han og hans Meningsfæller øvede i 1894, er en af de store Begivenheder i vort Land. Det kan ikke nægtes, at det er den. Men naar han stadigvæk peger paa, at det er en Bedrift og en af de store Kendsgerninger, vi komme til at respektere, antager jeg, at han navnlig sigter til, at det ser ud til, at der til Trods for denne Begivenhed sker noget her i Rigsdagen, som er til Landets Gavn, og at der, omendskønt man paa mange Punkter kan være ret betænkelig, dog er en Mulighed for, at der alligevel her foregaaer en Udvikling, som kan være til Gavn for vort Fædreland. Men der vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han ikke skal drage dette saa stærkt frem, for ganske vist kan det være saadan, at der ud af noget ondt kan komme noget godt, det har jo han som hel Teolog og jeg som